

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 141, Έτος 14ο, Μάρτιος 2008

Ορθόδοξος δυναμισμός: πίστη, θάρρος και πράξη

Πάντα ονειρευόμαστε εκείνο που μας λείπει, και αυτή την ώρα ψάχνουμε στα βάθη της ψυχής μας, πού θα βρούμε αρματωσιά που θα μας βγάλει πέρα!

Και όμως τα 'χει έτοιμα η Πρόνοια του Δεσπότη, έτοιμο το οπλοστάσιο για τις δύσκολες ώρες!

Ο Παύλος ο Απόστολος φωτοβολεί, διδάσκει, φανερώνει, την πρακτική της πίστεως που ανθρώπους λευτερώνει! Στο ια' κεφάλαιο που 'χει αφιερωμένο εις τους συμπατριώτες του σ' επιστολή γραμμένο, ολόκληρο αστραποβολεί, θαρρύνει, αρματώνει, χέρια και πόδια αδύναμα κι άνθρωπο ανορθώνει.

Αυτή είναι η πρακτική πλευρά της Ορθοδοξίας, όπου κατά την Α' Κυριακή των νηστειών διαβάζεται στους Ι. Ναούς τμήμα του ια' κεφαλαίου της προς Εβραίους επιστολής του Αποστόλου Παύλου. «Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν» (Εβρ. ια' 24-25).

Η δύναμη της πίστεως ανυψώνει τον Μωϋσή από ανακτορικό καλοπερασάκια σε συγκακουχούμενο πολίτη ενός ταλαιπωρούμενου από τους Αιγυπτίους λαού, που γύρευε την λύτρωσή του! Ορθοδοξία στην πράξη κατά τον Απόστολο σημαίνει την διά της πίστεως εις Χριστόν απομάκρυνση του κάθε ανθρώπου από τις παθογόνες εστίες που τον επηρεάζουν και την αξιοποίησή του, ώστε ανδρούμενος και ωριμάζοντας να καταπιαστεί αγωνιζόμενος με τους κοινωνικούς προβληματισμούς της εποχής του.

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Ο Λόγος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Πνύκα

Παιδιά μου!

Εις τον τόπο τούτο, οπού εγώ πατώ σήμερα, επατούσαν και εδημηγορούσαν τον παλαιό καιρό άνδρες σοφοί, και άνδρες με τους οποίους δεν είμαι άξιος να συγκριθώ και ούτε να φθάσω τα ίχνη των. Εγώ επιθυμούσα να σας ιδώ, παιδιά μου, εις την μεγάλη δόξα των προπατόρων μας, και έρχομαι να σας ειπώ, όσα εις τον καιρό του αγώνος και

προ αυτού και ύστερα απ' αυτόν ο ίδιος επαρατήρησα, και απ' αυτά να κάμωμε συμπερασμούς και διά την μέλλουσαν ευτυχίαν σας, μολονότι ο Θεός μόνος ηξεύρει τα μέλλοντα. Και διά τους παλαιούς Έλληνας, οποίας γνώσεις είχαν και ποία δόξα και τιμήν έχαιραν κοντά εις τα άλλα έθνη του καιρού των, οποίους ήρωας, στρατηγούς, πολιτικούς είχαν, διά ταύτα σας λέγουν καθ' ημέραν οι διδάσκαλοί σας και οι πεπαιδευμένοι μας. Εγώ δεν είμαι αρκετός. Σας λέγω μόνον πως ήταν σοφοί, και από εδώ επήραν και εδανείσθησαν τα άλλα έθνη την σοφίαν των.

Εις τον τόπον, τον οποίον κατοικούμε, εκατοικούσαν οι παλαιοί Έλληνες, από τους οποίους και ημείς καταγόμεθα και ελάβαμε το όνομα τούτο. Αυτοί διέφεραν από ημάς εις την θρησκείαν, διότι προσκυνούσαν τες πέτρες και τα ξύλα. Αφού ύστερα

ήλθε στον κόσμο ο Χριστός, οι λαοί όλοι επίστευσαν εις το Ευαγγέλιό του, και έπαυσαν να λατρεύουν τα είδωλα. Δεν επήρε μαζί του ούτε σοφούς ούτε προκομμένους, αλλ' απλούς ανθρώπους, χωρικούς και ψαράδες, και με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος έμαθαν όλες τες γλώσσες του κόσμου, οι οποίοι, μολονότι όπου και αν έβρισκαν εναντιό-

(Συνέχεια στη σελ. 3)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η 8η Μαρτίου είναι αφιερωμένη παγκοσμίως στη Γυναίκα και τιμάται σ' όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης ως Ημέρα της Γυναίκας. Μάλιστα στις 8 Μαρτίου 1911 κηρύχθηκε η Ημέρα της Γυναίκας μετά από πρόταση της Κλάρας Τσέκιν στο Συνέδριο της Κοπεγχάγης. Γιατί τότε - 8 Μαρτίου 1857 - οι ράφτρες της Νέας Υόρκης ξεσηκώθηκαν και ζήτησαν ισότητα στο χρόνο απασχόλησης αλλά και έκαναν απεργία ενάντια στα μεροκάματα της πείνας. Αυτές οι αγανακτισμένες αλλά και ψυχωμένες γυναίκες, οι ράφτρες και υφάντρες της Νέας Υόρκης πάλεψαν για τη

δημιουργία ενός ανθρωπινότερου κόσμου και με το μήνυμα της 8ης Μαρτίου σηματοδότησαν τη μεταστροφή στην ψυχική στάση των γυναικών. Αυτό το μήνυμα έγινε Παγκόσμιο Συμβούλιο του αγώνα της γυναίκας για χειραφέτηση και απελευθέρωση.

Και το άρθρο 3 της Παγκόσμιας Διακήρυξης των δικαιωμάτων του Ανθρώπου καθορίζει: «Οι γυναίκες έχουν δικαίωμα να ασκούν άπαντα τα δημόσια λειτουργήματα». Πενήντα χρόνια απ' αυτή τη Διακήρυξη και τέσσερα χρόνια μετά την Παγκόσμια Συνδιάσκεψη του Ο.Η.Ε. (Βιέννη 1993) που αναφέρει ότι τα δικαιώματα των γυναικών είναι αδιαίρετο μέρος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το θέμα επανέρχεται εξ' αιτίας των συνεχιζόμενων και ε-

κτηταμένων παραβιάσεων των δικαιωμάτων των γυναικών όπου γης.

Η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών έχει την ίδια ηλικία με τον πολιτισμό μας. Οι ρίζες του προβλήματος χάνονται στους αιώνες. Η θέση της γυναίκας στον αρχαίο Ελληνισμό ήταν πολύ υποτιμητική. Η γυναίκα θεωρείτο on πολύ κατώτερο του άντρα. Στην αρχαία Ρώμη η θέση της γυναίκας ήταν διαφορετική. Εκεί η γυναίκα απολάμβανε κάποιου σεβασμού και κάποιας εκτίμησης. Και ήρθε ο Χριστιανισμός και καταργεί την ανισότητα μεταξύ των δυο φύλων. Αναγνωρίζει τη γυναίκα ως αυτόνομο υποκείμενο και ίση με τον άντρα. Η θέση όμως της γυναίκας βελτιώθηκε με την πάροδο του χρόνου

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Ορθόδοξος δυναμισμός: πίστη, θάρρος και πράξη

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Μέσα σ' αυτόν τον αγωνιστικό στίβο της πίστεως, διεξάγονται όλα τα αθλήματα των πατέρων, που μας απαριθμεί ο Απ. Παύλος στο ια' κεφάλαιο της προς Εβραίους επιστολής, και γι' αυτό επελέγη να αναγιγνώσκεται τμήμα του κεφαλαίου αυτού κατά την Κυριακή της Ορθοδοξίας!

Διά της πίστεως, της δι' αγάπης και των μυστηρίων ενεργουμένης, ο Χριστός ελευθερώνει από πάσας τας «περιστάσεις» και τα αδιέξοδα που οφείλονται στην ολιγοπιστία μας, την νωθρότητα μας και στις λοιπές αρνητικές μας επιδόσεις...

Ποικιλία αγωνιστικών παραδειγμάτων και επιτυχιών παρατίθενται στο εν λόγω κεφάλαιο, για να ζωογονήσουν το ζήλο μας και να αναπτερώσουν το ηθικό μας με τις παντός είδους νίκες των πνευματικών μας προγόνων, που φώτισαν ιστορικούς ορίζοντες και ενδυνάμωσαν χείρες ανειμένες και γόνατα παραλελυμένα!

Ανάγκη στον λιμό του σήμερα, να θυμηθούμε τους καιρούς της πλησμονής του χθες, για να θαρρύνουμε τα βήματά μας και να ξεφύγουμε με έργα πίστεως απ' τις κακομοιρίες.

Διά του Χριστού την πίστη την Αγία και της Πατρίδος την ελευθερία κινητοποιήθηκαν οι άοπλοι Έλληνες σκλάβοι και διά της εις Χριστόν πίστεως κατηγωνίσαντο ολόκληρης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ντροπιάζοντας και τους χάσκοντας «εξευγενισμένους» ηγέτες της Ευρώπης, που διασκέδαζαν παρακολουθώντας απ' υψηλού την παράλογο επιμονή των.

Μα τόσο πολύ έχουν εμπλακεί σήμερα οι πόδες μας στις θηλιές της γραβάτας, ώστε να μην μπορούμε να βηματίσουμε λίγα μέτρα ελεύθερα και ν' αντισταθούμε σε οφθαλμοφανείς απάτες και τερατουργήματα του είδους σχολικών βιβλίων, αντιρατσιστικών μηνυμάτων κ.λπ.;

Έχουμε φτάσει οι Έλληνες σήμερα στον... βαρύ και οριακό προβληματισμό, να λύσουμε το πρόβλημα του γάμου των ομοφυλόφιλων, μια και δεν μπορούμε επί πολύ να αποστασιοποιούμαστε από τα «προχωρημένα» Ευρωπαϊκά πρότυπα!!!

Δεν μας τσιμπάει κανείς μήπως και αφυπνιστούμε; Μας τσιμπάνε, βέβαια, οι σεισμοί, οι πλημμύρες, οι καύσωνες, οι πυρκαγιές, οι ακρίβειες, οι διοικητικές σκληρότητες, οι φτώχειες, οι ανεργίες, οι αδικίες, οι ταλαιπωρίες, οι γελοιότητες, τα ναρκωτικά, οι αρπαγές, οι αλυτρωτικές απειλές και των γειτόνων οι επιβουλές. Μια πλημμύρα αικισμών και σκληρών ενοχλήσεων, μα δυστυχώς δεν αφυπνιζόμαστε. Διατηρούμε την εις Χριστόν πίστη μας ανενεργό, ίσως γιατί δεν θέλουμε να

την «καταστήσουμε» μεταχειρισμένη βγάζοντάς την από το πολυτελές της περιτύλιγμα!

Διά πίστεως τα υποδειγματικά πρόσωπα που μας προβάλλει ο Απόστολος Παύλος, «κατηγωνίσαντο βασιλείας, είργασαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιών, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων» (Εβρ. ια' 33-34).

Και εμείς αυτή την ώρα και εποχή της μεγάλης ανάγκης ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΕΝΩΜΕΝΟΙ, με λιγότερα μέσα και περισσότερο αγώνα να μιμηθούμε - κατά δύναμη- τα υποδειγματικά αυτά πρόσωπα του παρελθόντος και μάλιστα μπορούμε να αισιοδοξούμε, μια και έχουμε ακόμα νωπή την επιτυχία που μας έδωσε ο Θεός, με τον αγώνα και τη καλή έκβαση της περιπέτειας που προκάλεσε το βιβλίο ιστορίας της Στ' Δημοτικού.

Γι' αυτή την νίκη εκφράστηκε ευγνωμοσύνη και δεν πρέπει ν' αφήσουμε τον χρόνο να κυλήσει αδιάφορα, μια και ήδη δεχόμαστε νέες επιθέσεις, με τις εκ των έndon κινήσεις για νομιμοποίηση του ομοφυλοφιλικού πάθους.

Το νεοεποχικό θράσος απεδείχθη ότι δεν είναι αήτητο, όμως πρέπει κάποιες κεφαλές να αλλάξουν «συνήθειες» και να ευαισθητοποιηθούν, ώστε καθολικότερη να είναι η κατακραυγή ενάντια στη συνεχιζόμενη διάλυση.

Επειδή κάποιιοι «ερείς και Λευίτες» αντιπαρέρχονται απαθώς τον εμπεσόντα εις τους ληστές, δεν σημαίνει ότι εμείς οι υπόλοιποι είμαστε απαλλαγμένοι από ευθύνες.

Ελπίζουμε ότι δεν θ' αργήσουμε, τελικά, ν' ανταποκριθούμε στο κάλεσμα των κοινωνικών αναγκών και προβληματισμών του «σήμερα», έχοντας ζωντανές στην μνήμη μας τις ζωηφόρες «πρακτικές της Ορθοδοξίας», που μας αναφέρει ο Απόστολος Παύλος και μας ΠΙΣΤΟΠΟΙΕΙ ο ενθουσιώδης ξεσηκωμός της Ελληνικής Παλιγγενεσίας που πρόσφατα γιορτάσαμε. Αν αμελήσουμε να αντιμετωπίσουμε δυναμικά τις θρασυτάτες εποχικές προκλήσεις, ελπίζουμε ότι ίσως παρουσιαστούν και πάλι κάποιοι ευαίσθητοι καλοί Σαμαρείτες που θα ντροπιάσουν την Ιουδαϊκή μας θρησκευτική «ακεραιότητα» και την υποκριτική μας φιλοπατρία.

Γ. Σ. Γκεζερλής

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερλής
Διεύθ: Σκρα 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

Στείλτε μας το email σας, για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο ηλεκτρονικά.

Το φυλλάδιο φιλοξενείται στην ιστοσελίδα www.pigizois.gr

Μια ματιά στο Εικοσιένα μέσα απ' της καρδιάς το βλέμμα

Φαινόμενο της εποχής του θράσους απαιτήσεις ξεθώριασμα της λογικής πλαδάρωμα της κρίσης.

Γιατί δεν θορυβούμαστε απ' τις κατακρημνίσεις τον κονιορτό το ζοφερό το έρεβος της Δύσης;

Πώς βρέθηκαν βδελύγματα στρογγυλοκαθισμένα εκεί π' ασπρίζαν κόκαλα αγωνιστών σπαρμένα;

Οι εκλεκτοί μας σμίγουνε το φως με το σκοτάδι μια και βοσκάν τα πρόβατα μακάρια στο λιβάδι.

Τέτοιο αναποδογύρισμα δεν έχει ξαναγίνει βρισκόμαστε στον σίφουνα, στις Χάρυβδης τη δύνη.

Δεν λένε οι σίχοι υπερβολές δεν λεν κινδύνου λόγους λεν απειλές του ορίζοντα που 'ναι ορατές απ' όλους.

Που περιπτύσσονται ύπουλα όλες οι κοινωνίες και σπέρνουνε θρασυτάτες μασονοθεωρίες.

Εμπρός τη δόξα την παλιά να ζήσουμε και πάλι να θυμηθούμε τους χρησμούς τ' Αγίου Μακρυγιάννη.

Ο Παράλογος

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

και όχι από τη μια στιγμή στην άλλη και ύστερα από αγώνες και κινήματα, από φωνές δίκαιες και δυνατές.

Μακροχρόνιες συνήθειες και προκαταλήψεις ανάγκαζαν τη γυναίκα να αποδεχτεί την ανωτερότητα των ανδρών. Οικονομικά συστήματα, νόμοι, θρησκεία, αγωγή επιδρούσαν και από γενιά σε γενιά αντιμετώπιζαν τη γυναίκα σαν μια λειψή προσωπικότητα. «Λες και δεν ισχύει και σήμερα η συνθήκη που επικύρωσε για αιώνες την «κατωτερότητα» του φύλου τους. Το να βρίσκεται, δηλαδή η γυναίκα, ταυτόχρονα και διχαστικά, «εντός» και «εκτός» της ανδρικής κοινωνίας, να είναι ένα ρομαντικό εξιδανικευμένο μέλος της και την ίδια στιγμή ένας κατατρεγμένος παρίας» (Κατ. Σχινά).

Παρά τις κατακτήσεις των γυναικών τις τελευταίες δεκαετίες οι γυναίκες κρατούν (Συνέχεια στη σελ. 4)

Ο Λόγος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Πνύκα

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ητες και οι βασιλείς και οι τύραννοι τους κατέτρεχαν, δεν ημπόρεσε κανένας να τους κάμη τίποτα. Αυτοί εστερέωσαν την πίστιν.

Οι παλαιοί Έλληνες, οι πρόγονοί μας, έπεσαν εις την διχόνοια και ετρώγονταν μεταξύ τους, και έτσι έλαβαν καιρό πρώτα οι Ρωμαίοι, έπειτα άλλοι βάρβαροι και τους υπόταξαν. Ύστερα ήλθαν οι Μουσουλμάνοι και έκαμαν ό,τι ημπορούσαν, διά να αλλάξη ο λαός την πίστιν του. Έκοπαν γλώσσες εις πολλούς ανθρώπους, αλλ' εστάθη αδύνατο να το κατορθώσουν. Τον ένα έκοπαν, ο άλλος το σταυρό του έκαμε. Σαν ειδε τούτο ο σουλτάνος, διόρισε ένα βιτσερέ [αντιβασιλέα], έναν πατριάρχη, και του έδωσε την εξουσία της εκκλησίας. Αυτός και ο λοιπός κλήρος έκαμαν ό,τι τους έλεγε ο σουλτάνος. Ύστερον έγιναν οι κοτζαμπάσηδες [προεστοί] εις όλα τα μέρη. Η τρίτη τάξη, οι έμποροι και οι προκομμένοι, το καλύτερο μέρος των πολιτών, μην υποφέρνοντας τον ζυγό έφευγαν, και οι γραμματισμένοι επήραν και έφευγαν από την Ελλάδα, την πατρίδα των, και έτσι ο λαός, όστις στερημένος από τα μέσα της προκοπής, εκατήντησεν εις αθλίαν κατάστασιν, και αυτή αύξαινε κάθε ήμερα χειρότερα' διότι, αν ευρίσκετο μεταξύ του λαού κανείς με ολίγην μάθησιν, τον ελάμβανε ο κλήρος, όστις έχαιρε προνόμια, ή εσύρετο από τον έμπορο της Ευρώπης ως βοηθός του ή εγίνετο γραμματικός του προεστού. Και μερικοί μην υποφέροντες την τυραννίαν του Τούρκου και βλέποντας τες δόξεις και τες ηδονές οπού απελάμβαναν αυτοί, άφηναν την πίστιν τους και εγίνοντο Μουσουλμάνοι. Και τοιουτοτρόπως κάθε ήμερα ο λαός ελίγνευε και επτώχαινε.

Εις αυτήν την δυστυχισμένη κατάσταση μερικοί από τους φυγάδες γραμματισμένους εμετάφραζαν και έστελναν εις την Ελλάδα βιβλία, και εις αυτούς πρέπει να χρωστούμε ευγνωμοσύνη, διότι ευθύς οπού κανένας άνθρωπος από το λαό εμάνθανε τα κοινά γράμματα, εδιάβαζεν αυτά τα βιβλία και έβλεπε ποίους είχαμε πρόγονους, τι έκαμεν ο Θεμιστοκλής, ο Αριστείδης και άλλοι πολλοί παλαιοί μας, και εβλέπαμε και εις ποίαν κατάσταση ευρισκόμεθα τότε. Όθεν μας ήλθεν εις το νου να τους μιμηθούμε και να γίνουμε ευτυχέστεροι. Και έτσι έγινε και επροόδευσεν η Εταιρεία.

Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάστασιν, δεν εσυλλογισθήκαμε ούτε πόσοι είμεθα ούτε πως δεν έχομε άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανένας φρόνιμος μας είπε «πού πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα

Ιδέες εκ των κάτω

(Σύστασις άτυπης μεικτής συνόδου Εκκλησίας της Ελλάδος)

-Α.Μ.Σ.Ε.Ε.-

Προς τον Μακαριώτατο με ευλάβεια μεγάλη από αυτόν τον σίχον λόγος γνήσιος προβάλλει.

Καλώς ήλθατε Γεραρέ Θηβών και Λεβαδείας σπουδαίων τόπων αρχηγέ άδολε της Εκκλησίας.

Ετη να έχετε πολλά ωσάν του Μαθουσάλα λαός Θεού σας προσδοκά χωρίς προβλήματα άλλα,

που 'ναι σ' όλους τόσο γνωστά κληρικούς και λαϊκούς να επιλύσετε σωστά μ' όλους αυτούς τους εκλεκτούς,

συνοδικά σε σύσκεψη μ' ανθρώπους παρρησίας με συνετή περίσκεψη πλήρεις άνωθεν σοφίας.

Όστε προβλήματα καυτά να καταχωρηθούνε σαφείς προτάσεις συνετά ορθά να εκσυγχρονισθούμε.

Όταν το συνεδριακό μονής κέντρον εν Πεντέλη δώσει λόγο στον κληρικό και λαϊκό, γνήσια μέλη,

και οι δυο της Εκκλησίας να εκφραστούν αληθινά Γραφής γνώστες Ιστορίας καθείς Χριστόν που αγαπά,

μ' ένα κοινό συνοδικό όργανο εκκλησίας ου μόνον επισκοπικόν που 'ναι και κάποιας ηλικίας.

Στόχος τέτοιων συσκέψεων προτάσεις πλέον ειδικών άτυπων συνελεύσεων προθάλαμος συνοδικών.

Εκεί απ' όλους να ειπωθούν στη σύναξη Εκκλησίας κι από τους δυο να ακουστούν σκέψεις σύγχρονες ουσίας.

Κι αυτό όλο το σκεπτικό η σεπτή Ιεραρχία με ρόλο επιτελικό να το έχει εφεδρία,

που θα επεξεργάζεται και θα ιεραρχεί

ώστε να αγιάζεται όντας αγιοπατερική.

Το νέο δω που λέγεται, κατά το «συνοδικόν» γνώση πιστών ν' ακούγεται πλειοψηφίας λαϊκών.

Σύστασις μεικτής συνόδου Εκκλησίας της Ελλάδος στόχος είν' αυτού του σίχου μη χαθεί πια χρόνος άλλος.

Οι λαϊκοί δε σύνεδροι επιστήμονες εν δράσει όντως θα 'ναι και σύμμαχοι με πίστη, πρόταση και πράξη.

Κι αν κάποιοι διερωτηθούν οι επίσκοποι γνωρίζουν ποιοι και πώς θα προσκληθούν από χώρους που ορίζουν.

Έτσι φρονούμε ταπεινά η Ιεραρχία θα 'χει δείγματα μετοχής απτά πιστών που είναι «βράχοι».

Εσείς, Μακαριώτατε, φάλαγγα επιστήμονες γνωρίζουμε πως έχετε γνώσεων πολλών ειδήμονες.

Τόσος έτοιμος στρατός πώς και να μη δουλέψει όπως τον θέλει ο Χριστός την εκκλησία να σμιλέψει;

Άλλωστε οι Ιεράρχαι όλα για τον καθένα πώς να πρωτοπρολάβουν σε κοινωνία χωρίς φρένα;

Χρειάζεται πλουραλισμός απόψεων και ιδεών, δραματικός ο καλπασμός είμαστε πλήρεις αναγκών.

Συλλήβδην επροτειναμε πανευλαβώς τα μάλα μεικτά να προεργάζονται κληρικολαϊκό τα πάντα.

Εύχομαι όλως υϊικά στον ύψιστο Κύριό μας από Σας να διώχνει μακριά όποιον φθείρει θρόνον δικόν Σας.

Καταφιλώ με σεβασμό την τιμιαν δεξιάν σας καθώς εκ βάθους εκτιμώ το άγιον πρόσωπόν Σας.

π. Ευστράτιος Φελέκης

Εφημέριος Ι. Ναού Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης, Ι. Μ. Αττικής.

βατσέλα», αλλά ως μία βροχή έπεσε εις όλους μας η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και ο κλήρος μας και οι προεστοί και οι καπεταναίοι και οι πεπαιδευμένοι και οι έμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμε

εις αυτό το σκοπό και εκάμαμε την Επανάστασιν.

Εις τον πρώτο χρόνο της Επανάστασεως είχαμε μεγάλη ομόνοια και όλοι ετρέχαμε σύμφωνα. Ο ένας επήγεν (Συνέχεια στη σελ. 4)

Ο Λόγος του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Πνύκα

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

εις τον πόλεμο, ο αδελφός του έφερνε ξύλα, η γυναίκα του εξύμωνε, το παιδί του εκουβαλούσε ψωμί και μπαρουτόβολα εις το στρατόπεδον και εάν αυτή η ομόνοια εβαστούσε ακόμη δύο χρόνους, ηθέλαμε κυριεύσει και την Θεσσαλία και την Μακεδονία, και ίσως εφθάναμε και έως την Κωνσταντινούπολη. Τόσον τρομάξαμε τους Τούρκους, οπού άκουγαν Έλληνα και έφευγαν χίλια μίλια μακρά. Εκατόν Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες εμπρός, και ένα καράβι μίαν άρμάδα. Αλλά δεν εβάσταξε! Ήλθαν μερικοί και ηθέλησαν να γένουν μπαρμπέρηδες εις του κασιδή το κεφάλι. Μας πονούσε το μπαρμπέρισμά τους. Μα τι να κάμομε; Είχαμε και αυτουनों την ανάγκη. Από τότε ήρχισεν η διχόνοια και εχάθη η πρώτη προθυμία και ομόνοια. Και όταν έλεγες τον Κώστα να δώσει χρήματα διά τας ανάγκας του έθνους ή να υπάγει εις τον πόλεμο, τούτος επρόβαλλε τον Γιάννη. Και μ' αυτών τον τρόπο κανείς δεν ήθελε ούτε να συνδράμει ούτε να πολεμήσει. Και τούτο εγίνετο, επειδή δεν είχαμε ένα αρχηγό και μίαν κεφαλή. Αλλά ένας έμπαινε πρόεδρος έξι μήνες, εσηκόνετο ο άλλος και τον έριχνε και εκάθετο αυτός άλλους τόσους, και έτσι ο ένας ήθελε τούτο και ο άλλος το άλλο. Ίσως όλοι ηθέλαμε το καλό, πλην καθένας κατά την γνώμη του. Όταν προστάζουνε πολλοί, ποτέ το σπίτι δεν χτίζεται ούτε τελειώνει. Ο ένας λέγει ότι η πόρτα πρέπει να βλέπει εις το ανατολικό μέρος, ο άλλος εις το αντικρινό και ο άλλος εις τον Βορέα, σαν να ήτον το σπίτι εις τον αραμπά και να γυρίζει, καθώς λέγει ο καθένας. Με τούτο τον τρόπο δεν κτίζεται ποτέ το σπίτι, αλλά πρέπει να είναι ένας αρχιτέκτων, οπού να προστάζει πως θα γενεί. Παρομοίως και ημείς εχρειαζόμεθα έναν αρχηγό και έναν αρχιτέκτονα, όστις να προστάζει και οι άλλοι να υπακούουν και να ακολουθούν. Αλλ' επειδή είμεθα εις τέτοια κατάσταση, εξ αιτίας της διχόνοιας, μας έπεσε η Τουρκία επάνω μας και κοντέψαμε να χαθούμε, και εις τους στερνούς επτά χρόνους δεν κατορθώσαμε μεγάλα πράγματα.

Εις αυτή την κατάσταση έρχεται ο βασιλεύς, τα πράγματα ησυχάζουν και το εμπόριο και η γεωργία και οι τέχνες αρχίζουν να προοδεύουν και μάλιστα η παιδεία. Αυτή η μάθησις θα μας αυξήσει και θα μας ευτυχήσει. Αλλά διά να αυξήσομεν, χρειάζεται και η στερέωσις της πολιτείας μας, η οποία γίνεται με την καλλιέργεια και με την υποστήριξη του Θρόνου. Ο βασιλεύς μας είναι νέος και συμμορφώνεται με τον τόπο μας, δεν είναι προσωρινός, αλλ' η βασιλεία του είναι διαδοχική

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

την πρωτιά στην ανεργία -56% των ανέργων είναι γυναίκες- ενώ το ποσοστό λήψεως αποφάσεων στην καλύτερη περίπτωση παραμένει σταθερά χαμηλό. Οι περισσότερες εργαζόμενες μητέρες και σύ-

και θα περάσει εις τα παιδιά των παιδιών του, και με αυτόν κι εσείς και τα παιδιά σας θα ζήσετε. Πρέπει να φυλάξετε την πίστη σας και να την στερεώσετε, διότι, όταν επιάσαμε τα άρματα είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και έπειτα υπέρ πατρίδος. Όλα τα έθνη του κόσμου έχουν και φυλάττουν μια Θρησκεία. Και αυτοί, οι Εβραίοι, οι όποιοι κατατρέχοντο και μισούντο και από όλα τα έθνη, μένουν σταθεροί εις την πίστη τους.

Να μην έχετε πολυτέλεια, να μην πηγαίνετε εις τους καφενέδες και τα μυλιάρδα. Να δοθείτε εις τας σπουδάς σας και καλύτερα να κοπιάσετε ολίγον, δύο και τρεις χρόνους και να ζήσετε ελεύθεροι εις το επίλοιπο της ζωής σας, παρά να περάσετε τέσσαρους - πέντε χρόνους τη νεότητά σας, και να μείνετε αγράμματοι. Να σκλαβωθείτε εις τα γράμματα σας. Να ακούετε τας συμβουλιάς των διδασκάλων και γεροντοτέρων, και κατά την παροιμία, «μύρια ήξευρε και χίλια μάθαινε». Η προκοπή σας και η μάθησή σας να μην γίνει σκεπάρνι μόνο διά το άτομό σας, αλλά να κοιτάζει το καλό της κοινότητος, και μέσα εις το καλό αυτό ευρίσκεται και το δικό σας καλό.

Εγώ, παιδιά μου, κατά κακή μου τύχη, εξ αιτίας των περιστάσεων, έμεινα αγράμματος και δια τούτο σας ζητώ συγχώρηση, διότι δεν ομιλώ καθώς οι δάσκαλοι σας. Σας είπα όσα ο ίδιος είδα, ήκουσα και εγνώρισα, διά να ωφεληθήτε από τα απερασμένα και από τα κακά αποτελέσματα της διχονοίας, την οποίαν να αποστρέφεσθε, και να έχετε ομόνοια. Εμάς μη μας τηράτε πλέον. Το έργο μας και ο καιρός μας επέρασε. Και αι ημέραι της γενεάς, η οποία σας άνοιξε το δρόμο, θέλουν μετ' ολίγον περάσει. Την ημέρα της ζωής μας θέλει διαδεχθή η νύκτα του θανάτου μας, καθώς την ημέραν των Αγίων Ασωμάτων θέλει διαδεχθή η νύκτα και η αυριανή ημέρα. Εις εσάς μένει να ισάσετε και να στολίσετε τον τόπο, οπού ημείς ελευθερώσαμε και, δια να γίνη τούτο, πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας την ομόνοια, την θρησκεία, την καλλιέργεια του Θρόνου και την φρόνιμον ελευθερία.

Τελειώνω το λόγο μου.

Ζήτω οι σοφοί διδάσκαλοι! Ζήτω η Ελληνική Νεολαία!

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
8 Οκτωβρίου 1838

ζυγοι μοιράζονται σε τριπλά ωράρια εργασίας: στη δουλειά, στο νοικοκυριό και στα παιδιά. Πίστεψαν ότι βγαίνοντας από το σπίτι θ' αποκτούσαν την ελευθερία τους, αλλά τελικά το συνεχές «στρετάρισμα» τις εξουθενώνει. Φορτωμένες με ένταση και άγχος προσπαθούν να γίνουν υπεράνθρωπες. Μητρότητα και σταδιοδρομία: δυο ρόλοι που παραμένουν ασύμβατοι. Και τι να πούμε γι' αυτά που συμβαίνουν στις τριτοκοσμικές χώρες;

Ένα δισεκατομμύριο γυναίκες του πλανήτη θα γιορτάσουν νηστικές. Γυναίκες είναι το 70% των εξαθλιωμένων, το 80% των προσφύγων και το 70% των αναλφαβητων. Σύμφωνα με καταγγελίες της Διεθνούς Αμνηστίας, οι καταπατήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν είναι μόνο οι αυθαίρετες συλλήψεις, τα βασανιστήρια, οι βιασμοί, οι δημόσιοι ξυλοδαρμοί ή στέρηση των νομικών δικαιωμάτων και οι εξωδικαστικές εκτελέσεις. Υπολογίζεται ότι το ποσοστό αναλφαβητισμού είναι μεγαλύτερο ανάμεσα στις γυναίκες, ενώ ένα από τα δυσεπίλυτα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο γυναικείος πληθυσμός είναι η βία μέσα στην οικογένεια, που παρατηρείται σε παγκόσμιο επίπεδο ξεπερνώντας τα σύνορα, κουλτούρα και κοινωνική τάξη.

Στην Ινδία υπολογίζεται ότι κατά μέσον όρο 17 παντρεμένες γυναίκες πέφτουν θύματα δολοφονίας καθημερινά γιατί ο πατέρας τους δεν κράτησε τις υποσχέσεις του για την προίκα που θα έδινε στο γαμπρό του. Ενώ αναζωπυρώθηκε το απάνθρωπο «σάτι», μια παλιά παράδοση που απαιτούσε από τις γυναίκες να καίγονται ζωντανές στην πυρά, όταν πέθαινε ο -συνήθως γηραιότερος- άντρας τους. Και στο Αφγανιστάν καταργήθηκε το Σύνταγμα που περιείχε εγγυήσεις για τα δικαιώματα των γυναικών. Και η ζωή των γυναικών έχει μετατραπεί σε τραγωδία. Στην Αφρική δύο εκατομμύρια γυναίκες ετησίως ακρωτηριάζονται σεξουαλικά (σίλιπζι), ενώ περίπου 130 εκατομμύρια έχουν ήδη υποστεί αυτό το φρικτό μυστήριο. Περισσότερα από 60 εκατομμύρια γυναίκες στη διάρκεια του 1996 σε όλο τον κόσμο έπεσαν θύματα άγριας κακοποίησης και έχασαν τη ζωή τους σύμφωνα με στοιχεία της UNICEF. Η βία κατά των γυναικών σίγουρα αποτελεί το «τείχος του αίσχους» του σύγχρονου πολιτισμού. Ο κατάλογος των γυναικών που κακοποιούνται ή βιάζονται ατιμωρητί είναι τεράστιος όχι μόνο στις τριτοκοσμικές αλλά και σε χώρες που θεωρούνται ανεπτυγμένες. «Στους τύπους πρώτη σ' έβαλαν, για σεβασμό μιλάνε, στην πράξη σ' εξευτέλισαν, σκουπίδι σε πετάξαν» (Μιχάλης Γ. Σταυρόπουλος). Αυτά ως υπόμνηση στην Ημέρα της Γυναίκας και τα «υπέροχα λόγια» στη Διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα της. Της Γυναίκας που είναι η έκφραση της ζωής και του πολιτισμού. Το κόσμημα που καταξιώνει τους ανθρώπους την οικογένεια, την κοινωνία. Το «Άξιον εστί» της δημιουργίας.

Νίκος Ι. Κωστάρας